

عنوان مقاله:

سطوح تعامل در یادگیری الکترونیکی

محل انتشار:

سومین کنگره علمی پژوهشی سراسری توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی، جامعه شناسی و علوم فرهنگی اجتماعی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسن شریعت - دانشجوی دکتری تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)

محمدرضا نیلی احمدآبادی - عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)

خلاصه مقاله:

رشد سریع و روزافزون فناوری اطلاعات و ارتباطات، منجر به دگرگونی عرصه های مختلف زندگی بشر، از جمله نظام های آموزشی، گردیده است. با مطرح شدن آموزش الکترونیکی، به عنوان نمودی از نفوذ فناوری اطلاعات و ارتباطات به حوزه آموزش و فرآیند یاددهی- یادگیری مفهوم تعامل در فرآیند آموزش و یادگیری نیز دچار تحولات گسترده ای شده است. تعامل، امر دو سویه ای است که حداقل به دو شیء و به دو عمل نیاز دارد. تعامل، زمانی اتفاق می افتد که این اشیا و وقایع به صورت متقابل یکدیگر را تحت تاثیر قرار دهند. ویژگی اصلی و اساسی آموزش الکترونیکی، علاوه بر دسترسی آسان به اطلاعات، ویژگی ارتباطی و تعاملی آن است که از نقطه نظر فلسفی مبتنی بر دیدگاه ساختن گرایانه و مشارکتی است. محیط های یادگیری ساختن گرا، به گونه ای سازماندهی می شوند که فرصت کافی برای یادگیرندگان برای تعامل با همکلاسی ها، معلمان و سایر عوامل آموزشی فراهم آید که قابلیت یادگیری مستقل را ایجاد می کنند. بدون برقراری تعامل، نه تنها یادگیرندگان انگیزه ای برای ادامه دوره در خود نمی بینند، بلکه یادگیری نیز به وقوع نمی پیوندد. اما بحث تعامل در محیط آموزش الکترونیکی، بسیار پیچیده تر از آموزش سنتی است. همین نکته کافی است تا متخصصان آموزش را وادارد تا بیشتر از پیش به مسیله تعامل در محیط آموزش الکترونیکی بیندیشند. در مقاله حاضر انواع سطوح تعامل و انواع محتوای الکترونیکی با سطح تعامل بالا مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

تعامل، سطوح تعامل، یادگیری الکترونیکی، یادگیری مستقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/677861>

